

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorum Vita, Moribus, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Capvt XXXIII. Sectanda Clericis Patientia, quia illis maxmoperè necessaria.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

mitas & caritas Petri, cui ter à Domino dictum est Ioann. 21. v. 15. Amas me? Pasce oues meas, obiurgationem talem posterioris Pastoris pro salute gregis libentissime sustinebat. Nam erat obiurgatore suo ipse qui obiurgabatur mirabilior & ad imitandum difficilior. Facilius est enim videre quid in alio corrigas, atque id vituperando vel obiurgando corrigere, quam videre, quid in te corrigendum sit, libenterq; corrigi, vel per teipsum, ne dum per alium, adde posteriorem, adde coram omnibus. Si ergo & illi qui cogebant gentes iudicare didicissent mites esse & humiles corde, quod à Domino Petrus didicerat saltem correcto tanto viro ad imitandum inuitarentur, ne putarent Euangelium Christi iustitia sua tanquam debitum redditum. Ista S. August. qui eandem mansuetudinem, vt erat suauiissimi ingenii eximiè coluit: Cum illo, inquit Possidius Calamensis Episcopus in vita B. Augustini c. 31. annis ferme quadraginta Dei dono absq; vlla amara dissensione familiariter ac dulciter vixi.

Non videmus mantica quod in tergo est.

C A P V T XXXIII.

SECTANDA CLERICIS PATIENTIA, quia illis maximoperè necessaria.

Patientia virtus contumeliarum & omnis aduersitatis impetus æquanimiter ferens, siue vt de Inuent. habet Tullius: Honestatis & vtilitatis causa rerum arduarum ac difficilium voluntaria ac diuturna perpesio, mansuetudini, vt ait S. Basil. cap. 14. Constit. Monast. naturaliter adiuncta est: Siquidem mansuetudo patientia est mater, commissa vero cum benignitate prestantissimam omnium virtutem caritatem efficit.

Quid patientia.

§. Hanc patientiam à viro Ecclesiastico postulat S. Apostolus Paulus cum ait 2. Tim. 2. v. 24. Seruum Dei oportet patientem esse. 2. Cor. 6. vers. 4. Exhibeamus nosmetipsos, sicut Dei desiderat mini-patientia.

ministros in multa patientia, cur dixerit in multa patientia mox exponit, in necessitatibus, in angustiis, in plerisque carceribus, in seditionibus (id est, tumultibus, expulsi- bus) in laboribus & vigiliis, in ieiuniis, &c.

Multis de causis patientia seruanda Ecclesiastico.

§. Et quidem si causas spectare velimus multae sunt, cur Ecclesiasticis facta tecta conferantur sit patientia: nam sine ea, neq; Deo ritè famulari, neque suae salutis consulere, neq; proximo prodesse possunt. Sine patientia Deo sanctè inferuire non equent, quia illud Numen summopere reuereri & metuendum, alioquin suo cultu potius Deum offendunt, quam conciliant. Malachiae 2. v. 3. At vt inquit Ecclesiasticus c. 2. v. 21. *Qui timent Dominum custodient mandata eius.*

Nunquam patientiam habebunt vsq; ad inspectionem illius,

§. Præterea cum ipsi diuino obsequio mancipati sint, vtique præ aliis religionem colere & obleruare debent, verum rectè idem Ecclesiasticus cap. 2. v. 1. *Fili accedens ad seruitutem Dei, sta in timore & in iustitia, & prepara animam tuam ad tentationem, quæ sine patientia non superatur.* Et Apostolus 2. Timoth. 3. v. 12. *Qui pie viuere volunt in Christo Iesu persecutionem patientiam ad quam tolerandam vtq; opus est patientia.* Ex quo Paulina sententia rectè infert S. Leo serm. 9. de Quodragagesimo. *Nunquam deest tribulatio persecutionis, si non deest obseruantia pietatis.* Et serm. 18. de Passione Domini idem S. Leo: *Si compatimur & conregnabimus Romæ, v. 17. & 2. Timoth. 2. v. 12. Quod premium non est tantum paratum est, qui pro nomine Domini impiorum sanguine precepti, quoniam vniuersitas Deo seruientium, Deoq; imitatorum, sicut in Christo est crucifixa, ita est in Christo coronanda: illis quidem in omni gloria precellentibus, qui terribiles mortes, & seua tormenta vsq; ad exhalationem spiritus tolerando superauerunt, sed etiam iis subsequenter, qui auaritia, cupiditatem, superbia elationem, desideriaq; luxuriam carnalis mortificatione vicerunt. Vnde merito Apostolus ait, q. 1. v. 12.*

qui pie volunt viuere in Christo, persecutionem patientur, cuius vitique non est extraneus, qui non est pietatis alienus.

§. Siendum est, ait Sanctus Gregorius homil. 35. in Euangel. quod tribus modis virtus patientia exerceri potest. Alia namque sunt, quæ à Deo, alia quæ ab antiquo aduersario, alia, quæ à proximo sustinemus. A proximo namque, persecutiones, damna, & contumelias; ab antiquo vero aduersario tentamenta: à Deo autem flagella toleramus. Sed in his omnibus tribus modis vigilantioculo semetipsam debet mens circumspicere, ne contra mala proximi pertrahatur ad retributionem mali: ne contra tentamenta aduersarii seducatur ad delectationem vel consensum delicti: ne contra flagella opificis ad excessum proruat murmurationis.

§. Neque propriam sine patientia salutem in tuto collocare possunt, vero enim verior est illa Saluatoris nostri sententia Lucae 21. versic. 19. In patientia vestra possidebitis animas vestras. Idcirco possessio anime, ait S. Gregorius homil. 39. in Euangel. in virtute patientia ponitur, quia radix omnium custosque virtutum patientia. Per patientiam verò possidemus animas nostras: quia dum nobis ipsis dominari discimus, hoc ipso possidere incipimus quod sumus.

§. Patientia vero est aliena mala æquanimiter perpeti, contra eum quoque, qui mala irrogat, nullo dolore morderi. Nam qui sic proximi mala portat, vt tamen tacitus doleat, & tempus dignæ retributionis querat, patientiam non exhibet, sed ostendit, Scriptum quippe est 1. Corinth. 13. versic. 4. Caritas patientis est, benigna est. Patiens namque est, vt aliena mala tolerare, benigna verò est, vt ipsos etiam quos portat, amet. Hinc namque per semetipsam veritas dicit: Matth. 5. versic. 44. Diligite inimicos vestros, benefacite his qui oderunt vos, orate pro persequentibus & calumniantibus vos. Virtus itaque est coram hominibus aduersarios tolerare, sed virtus coram Deo diligere: quia hoc solum Deus sacrificium accipit, quod ante eius oculos in altari boni operis flamma caritatis incendit.

Rr

§. Acci-

Tribus patientia modis exercenda.

Non nisi patienti salutem consequitur.

Quid patientia.

Sine patien-
tia non da-
tur in cœlū
introitus.

§. Accedit eodem quod mortaliū nulli ad felicitatem aditus pateat, nisi per varias afflictiones & tribulationes A.ctor. 14. v. 21. Per multas tribulationes oportet introire in regnum Dei Iacobi 1. ver. 12. Beatus vir qui sustentationem, quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vitæ, quam repromisit Deus diligentibus se. Et qui imitatores Christi erunt, si Ecclesiastici non fuerint: At Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia eius 1. Pet. 2. v. 21.

§. Demum ut Clericus vtilitatem fructumq; afferat proximo, prudentiæ opinionem habeat, necessarium est, quis enim vel consulat, vel audiat eum, quem delirantem vel parum sapientem existimet?

Prudens,
patiens.

§. Sed iudicium existimationemq; prudentiæ patientia assequetur nunquam. Verum siquidem est illud Salomonis Proverbium c. 14. v. 29. Qui patiens est, multa gubernatur prudentia, qui autem impatiens est, exaltat stultitiam suam. Patientia index Sapientiæ, impatiens indicina stultitiæ. Similiter cum Clericus lux mundi & sal terræ & aliis virtutis ac veritatis lucem rendere debeat, permagna illi patientia est necessaria, nam ut ait Salomon Prover. 19. v. 11. Doctrina viri (tum qua doctus est, tum qua alios docet) per patientiam noscitur. Vbi V. Beda in Comment. Doctrina inquit, Ecclesiastica per patientiam dictorum quam suam perficitur monstratur: quia dum magis afflictionibus ac morti corporis subdere quam à docendi officio cessare voluerunt, ostendebant utiq; quantum esset salutaris, quam tanta instantia defendere curarunt. S. Greg. homil. 35. in Euang. Tanto ergo quod minus ostenditur doctus, quanto conuincitur minus patiens. Neque enim potest veraciter bona docendo impendere, si viuendo nesciat equanimiter aliena mala tolerare. S. Augusti. epist. ad Marcell. & habetur 23. c. 2. Paratus debet esse homo iustus & pius, patienter eorum malitiam sustinere, quos fieri bonos querit, ut numerus potius crescat bonorum, non ut parum malitia se quoq; numero addat malorum. §. Neq;

§. Neq; tantum in suscipiendo & exantlando labore, sed & in fructu sui laboris expectando patiens esse debet Clericus. Est enim ipse velut vinitor vel agricola benedictionem atque jacti seminis vel cultura vbertatem à Deo præstolans Iacobi 5. versiculo 7. *Patientes estote fratres vsq; ad Aduentum Domini. Ecce agricola expectat pretiosum fructum terra, patienter ferens, donec accipiat temporaneum & scortinum. Patientes estote, & vos, & confirmate corda vestra, quoniam Aduentus Domini appropinquabit.* Denique quod nulli Christiano negligendum hoc Ecclesiastico cumprimis obseruandum, est autem Apostolicum mandatum 1. Theff. 5. v. 14. *Patientes estote ad omnes.* Patientiæ verò exempla in Ecclesiasticis viris tot sunt, quot illo sacro ordine decorati mortem, graues cruciatus, aut alias molestias & dolores pro Christo pertulerunt, quos commemorare omnes neq; hujus nostri instituti, neq; facultatis est.

§. Vnum ex S. Gregorio audire neque inutile erit, neq; injucundum. Is hom. 35. in Euang. *Fuit quidam diebus nostris, inquit, Stephanus nomine Pater Monasterii, iuxta Exemplum Reatina vrbs memia constituti valde sanctus virtute, patientia patientia singularis. Et supersunt multi, qui illum nouerunt eiusq; vel vitam vel obitum narrant. Hic pro amore cælestis patriæ cuncta Patientia despexerat, possidere aliquid in hoc mundo fugiebat. Tumultus aliis comideuitabat hominum, crebris ac prolixioribus rationib; intentus tata virtuerat. Virtus tamen patientia in eo vehementer excreuerat, ita sibus. ut eum sibi amicum crederet, qui sibi molestia aliquid irrogasset. Reddebat contumeliis gratias. Si quod in ipsa sua inopia da- Noli vincinum fuisset illatum, hoc maximum lucrum putabat. Omnes à malo, sed suos aduersarios nihil aliud quam adiutores aestimabat. Hunc in bono vincum dies mortis egredi de corpore vrgeret, conuenerunt multi, ut ce malum, tum sanctæ animæ de hoc mundo recedenti, suas animas com- Rom. 12. v. mendarent. Cumque circa lectum illius hi, qui conuenerunt 21. omnes assisterent: alii corporis oculis ingredientibus angelos viderunt, sed dicere aliquid nullo modo potuerunt. Alii o- Premium minno nihil viderunt, sed omnes qui aderant vehementissimus patientia.*

Rr 2 timor

rimor percutit, ut nullus egrediente sancta illa anima illi potuisset. Ecce fratres charissimi, seruata illa in Ecclesiastica pace patientia, ad quantum hunc retributionis culmen euenit. Quid huic suus conditor intus dedit, de quo nobis tanta gloria in die eius exitus & foris innotuit.

C A P. XXXIV.

APOSTOLVS RE QVIRIT EC-
clesiasticum in cibo minimum potusq;
moderatum.

Temperan- §. Temperantia cibi potusque moderatrix in
tia laus.

Dei donum & singulare cum aliorum hominum tum maximè Ecclesiasticorum decus & ornamentum, sensuum, membrorum, ac ipsius mentis tamentum, castitatis ac pudicitie munimen, criminum vitiorumque; domitrix & profligatrix, ingenuorum morum magistra, salubrium cogitationum & recti consilii magistra, arcanorum fideique custos, valetudinis conseruatric, inseparabilis virtutis comes & socius. Clericis studio excolenda est: Siquidem Apostolica iudicio nemo in Ordinem Ecclesiasticum admittendus, nisi qui sit vir frugi & in omnibus vitæ paribus

Apostol. de moderatus & temperans. Oportet, ait i. Timotheo; viro Eccle- versiculo 2. esse sobrium. Græcum *νηφάλειον* tam sobrium
fiastico lo- quàm vigilem & perspicacem rebusque suis intentum
quens. significat: nam sobrietas ingenii solertia ac vigilantia
patens est. Et quod noster contextus habet prudentem
σώφρονα etiam temperantem verti potuisset.

Temperan- §. Et quidem Apostolus, ne quis se excuset, quia
tia donum non facile sobrietatem seruare possit, hujus frugalita-
Clericis in tis & moderationis donum in Sancta Ordinatione
Cle-